

at faa indregistreret et Varemærke, hvori det røde Kors findes, er han, naar denne Konvention for vort Bedkommende træder i Kraft, berettiget til at faa det samme Mærke registreret i samme Form ogsaa hos os. Medens vi altsaa forbyde Indlændinge at have Varemærker, hvori Korset findes, ville vi samtidig tillade Udlændinge det. Den Fordel, som altsaa de handlende eller industridrivende mene at kunne have af dette Tegns Benyttelse, den Fordel vil man berøve Folk her i Landet; men derimod give den til Udlændinge. Dette forekommer mig dog at være en noget urimelig Fremgangsmaade, ikke at tale om, at altsaa Formaalet med Lovens Bestemmelse derved slet ikke bliver naaet. Naar den ærede Minister endelig gjorde gældende, at man ikke ved Vedtagelsen af Varemærkeloven har bundet sig til ikke fremtidig at vedtage andre Bestemmelser, da er det naturligvis indlysende, at det staar os fuldstændig frit for at vedtage en ny Varemærkelov, hvorved vi fastsætte andre Betingelser for disse Mærkers fremtidige Registrering. Men Lovgivningsmagten har ikke Ret til at berøve Folk vel-erhvervede Rettigheder uden Erstatning, og dette blev ogsaa anerkendt den Gang, vi vedtog den nu gældende Varemærkelov af 1890, idet de tidligere Mærker, der havde været indregistrerede ifølge den tidligere Lov, vedbleve at bevare deres Gyldighed, selv om de ikke ville kunne lovlig indregistreres efter den ny Lov. Jeg skal altsaa meget henstille til Tinget, at forfaste dette Ændringsforslag, og hvis det skulde blive vedtaget, kan jeg ikke andet end tilraade at stemme mod Lovens endelige Vedtagelse.

Bajer: Jeg ønskede kun at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 2 om det røde Kors. Jeg vilde ønske, at man havde givet dette Ændringsforslag, som jeg i øvrigt ingen Betænkelighed ser ved, en noget almindeligere Form. Det staar ikke aldeles sikkert for mig, om der ikke er andre Mærker, som burde have en lignende Beskyttelse og altsaa ikke skulde kunne bruges som almindelige Varemærker, men i alt Fald anser jeg det for temmelig sikkert, at der efterhaanden vil komme flere saadanne. Jeg skal i denne Anledning gøre opmærksom paa, at der er Ønske oppe i Udlandet om at udvide denne Beskyttelse, som ydes i Krigstid ved det røde Kors, til andre Bygninger. Som bekendt er det nu Tilfældet, at det ikke er tilladt i Tilfælde af Bombardement at sigte

efter Bygninger, hvor røde Kors's Flag vajer, og det er noget, som alle Krigsministre maa være meget paapassende med at indstærpe ikke sler. Men jeg skal nævne, at i December 1892 blev det i det sveitsiske Folkesting, Nationalraadet, af Gobat, som er Undervisningsminister i Kanton Bern, foreslaaet, at Forbundsraadet skulde undersøge, om der ikke var Grund til at tage Initiativet til en international Konvention i Tilghed med Berner-Konventionen om røde Kors, som skulde have til Formaal at beskytte i Krigstid Bygninger, der vare bestemte til offentlig Undervisning, til Guds-tjeneste saa vel som videnskabelige Samlinger og Kunsthjamlinger. Dette blev vedtaget efter Forbundsraadets Anbefaling enstemmig. Det er et Spørgsmaal, der uden Tvivl før eller senere vil komme frem ogsaa andetsteds, og som vist ogsaa vil blive forhandlet paa den interparlamentariske Konference. Naar noget saadant bliver indført, som jeg antager, vil ske før eller senere, vil en saadan Konvention ogsaa vedtage sit Mærke, og et saadant Mærke maa da ogsaa være beskyttet paa almindelig Maade. Jeg siger altsaa, at dersom der ikke allerede findes andre saadanne Mærker, hvad jeg ikke kan sige i Dje-blikket, vil der komme flere, og jeg har kun taget Ordet for at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at der efterhaanden kunde komme Tilføjelse til Loven saaledes, at den blev udvidet, hvis man ikke foretrækker paa dette sene Standpunkt at give dette Ændringsforslag en mere almindelig Affattelse.

Indenrigsministeren (Hørring): Det ærede Medlem for Røbenhavn's 7de Valgkreds (C. Hage) stillede altsaa Betænkelighed ved det af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 2, og hans Betænkelighed bundede særlig deri, at Bestemmelsen skulde være i Strid med Grundloven. Saafremt jeg paa nogen Maade kunde dele denne Betænkelighed vilde jeg selvfølgelig ikke have stillet Ændringsforslaget. Men det kan jeg ikke. Men paa den anden Side tror jeg dog at kunne udtale; at naar det ærede Medlem har den Betænkelighed, synes det mig, at han egentlig ganske rolig kunde tage imod denne Bestemmelse; thi saa vilde jo Følgen, hvis han fik Ret, være den, at de paagældende ikke blived angrebne i deres Ret til Mærket, idet jo Bestemmelsen over for dem ikke vilde faa nogen Virkning; ingen Domstol vilde kunne dømme dem efter den Lovbestemmelse, hvis den er i Strid med